

La lluita per Barcelona

Classe, cultura i conflicte (1898-1937)

Chris Ealham

Pròleg de Guillem Martínez

Traducció de Marc Barrobés i Meix

27 €

448 pàgs (14 x 21 cm)

978-84-17870-14-0

BIC: HBTB, HISTORIA SOCIAL I CULTURAL

Fora de col·lecció

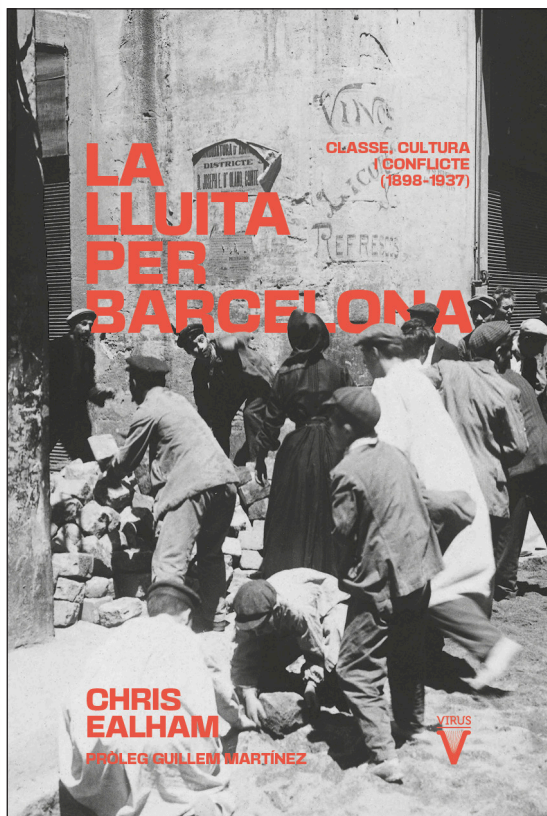
a Palabras clave: Barcelona; conflicte de classes; conflicte urbà; cultura proletària; ciutat proletària; ciutat burgesa; segle XX; Revolució del 1936

Aquesta és probablement una de les obres més importants escrites en les últimes dècades pel que fa a la història social i urbana de Barcelona en l'explosiu primer tram del segle XX. La seva lectura multidisciplinària i multicausal dels esdeveniments, l'abast de la investigació històrica (quaranta anys), la minuciositat del treball amb les fonts i l'actualització i complexització d'algunes lectures històriques la fan una de les obres més completes sobre aquest cicle, amb el fil d'una prosa àgil, profunda i entenedora.

La lluita per Barcelona és una aportació capital a la història de l'anarquisme tant a Barcelona com a Catalunya, i també de la seva influència a la resta de l'Estat i a Europa. Chris Ealham aborda tant l'evolució històrica de l'anarquisme a través dels seus debats i conflictes com la seva manifestació concreta en la realitat barcelonina, alhora que dibuixa la relació i l'antagonisme entre la ciutat proletària i la ciutat burgesa enmig de la formació i l'evolució de Barcelona com a metròpolis incipient.

Amb una capacitat impressionant d'entrellaçar lectures historiogràfiques, culturals, polítiques i simbòliques, Ealham ens mostra l'espai obrer com un espai de construcció cultural complex, que l'autor anomena com a «urbanisme proletari». Aquest, profundament arrelat a les idees llibertàries, edifica una cosmovisió pròpia, en la qual les classes populars construeixen una economia moral singular i disputen la ciutat també en el terreny ideològic, amb pràctiques com l'autogestió i l'acció directa plasmades en processos d'autonomia i autovalorització col·lectiva.

Avui que les ciutats s'han convertit precisament en territoris d'apropiació, desposseïó i expropiació de les vides de qui les habitem, probablement *La lluita per Barcelona*, on la contesa per l'espai, la vida i l'emancipació són tres eixos d'una mateixa lluita, ens pot aportar claus per tornar a delimitar els territoris en disputa.

CHRIS EALHAM
(KENT, 1965)

Historiador i hispanista, doctor en història per la Queen Mary and Westfield University of London, és en l'actualitat un dels principals referents contemporanis sobre la història dels moviments anarquistes a l'Estat espanyol. El seu treball segueix l'estela de la tradició d'Edward P. Thompson, on la construcció de subjectivitats col·lectives complexes per part de les classes subalternes és reconeguda com un biaix d'autonomia social i cultural. Ealham va escriure la seva tesi «Policing the Recession: Unemployment, Social Protest and Law-and-Order in Republican Barcelona, 1930-1936» sota la direcció de Paul Preston. Ha estat professor a les universitats de Cardiff i Lancaster i actualment ensenya al campus de Madrid de la Saint Louis University. Traductor a l'anglès (juntament amb Paul Sharkey) de l'obra de Josep Peirats *La CNT en la Revolució espanyola*, és també autor de la biografia d'aquest militant i historiador anarquista: *Vivir la anarquía, vivir la utopía* (Alianza, 2016).

